

Arrest

nr. 79 151 van 13 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 3 februari 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 mei 2008 diende verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.2. Die aanvraag werd op 26 augustus 2008 onontvankelijk verklaard. De aanvraag werd op 8 juli 2009 aangevuld met nieuwe stukken.

1.3. Op 15 december 2011 werd de thans bestreden beslissing genomen, waarbij een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Er werden medische problemen aangehaald voor mevrouw [M. A.]. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 24.11.2011 en concludeerde:

“Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico zou kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Bosnië-Herzegovina (Rep.). Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.. De arts-adviseur besluit alsook dat betrokkene niet verhinderd is te reizen en dat mantelzorg niet nodig is.”

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijn de Bosnië-Herzegovina. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

1. Gezondheidszorgsysteem

Er bestaat een universele ziekteverzekering die de hele bevolking dekt. Mensen die van sociale uitkeringen afhankelijk zijn en hun familie zijn ook gedekt door de ziekteverzekering. De staat betaalt voor hen de bijdragen. De gezondheidszorg is niet helemaal gratis. Patiënten moeten een klein deel van de kosten betalen. Hoeveel hangt af van de specifieke behandeling. De mensen komen op het juiste niveau van specialisatie terecht op basis van doorverwijzing. De zorgen zijn gratis voor mensen die een sociale bijstandsuitkering ontvangen. De zorgen zijn ook in elk geval gratis voor patiënten met een geestelijke aandoening, dialysepatiënten, diabetespatiënten, mensen die een transplantatie ondergaan hebben, schoolgaande kinderen tot 18 jaar en mensen ouder dan 65. Tandheelkunde is eveneens kosteloos. Er is mantelzorg (een zorguitkering of bijstand door een derde) voorzien voor fysiek en mentaal gehandicapten, ouderen en andere personen die door hun gezondheidstoestand niet meer voor zichzelf kunnen zorgen.

2. Sociale zekerheid

Er is een sociale bijstandsuitkering voor personen die niet in staat zijn voor zichzelf te zorgen of niet over de minimale financiële middelen beschikken om in de basisbehoeften te voorzien. Terugkeerders die zich in zo een situatie bevinden kunnen hier ook op rekenen. Families krijgen kindergeld, het bedrag ligt hoger in het geval van een gehandicapt kind. Er is een ouderdomspensioen voor mannen en vrouwen vanaf 65 jaar. Minimaal 20 jaar bijdragen zijn vereist, 40 jaar voor een volledig pensioen.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Betrokkene haalt aan dat een “gelijkaardige relatie en behandeling niet kan worden opgestart in het land van herkomst”. Hier dient te worden opgemerkt dat het volstaat na te gaan of de zorgen in het herkomstland beschikbaar en toegankelijk zijn en niet of die van vergelijkbare kwaliteit zijn dan deze in België.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt: “Schendig van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 9 TER, 62 van de 3 Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdeling; Schending van de principes van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht, principes van machtsoverschrijding, Schending van artikels 10, 11, 23 en 32 van de Grondwet, artikels 3,4,13 en 14 van de EVRM. Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing; Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn. Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan; Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen; Overwegende dat de artikelen 2 en 3, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurder of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij redenen vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt en waaruit blijkt dat zij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen; Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen. De beslissing betwist niet dat verzoekende partij minsten aan één ernstige ziekte lijdt, die door de arts-adviseur echter niet wordt gekwalificeerd en waarvoor psychische zorgen nodig zijn; De beslissing is kort gemotiveerd en luidt als volgt: (...). Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de beslissing die getroffen werd op 15.12.2011 geen rekening houdt met alle elementen die door verzoekende partij te kennis werden gebracht; Dat de aanvraag 9ter die door verzoekende partij ingeleid werd inderdaad het volgende stelde: "Dat Mevrouw [M.] aan een ernstige ziekte lijdt, zoals blijkt uit het medische attest model DVZ van dokter GUYOT dd. 22.04.08. Verzoekster lijdt inderdaad aan zware psychologische problemen en dient medisch opgevolgd te worden gedurende een lange termijn. In geval van terugkeer naar het land van herkomst, zal dit de medische opvolging opgestart in België gedurende een lange periode allerminstens schorsen, wat de gezondheidstoestand van verzoekster zal verergeren. Des te meer dat de psychologische problemen die verzoekster vertoont, grotendeels hun oorsprong vinden in het land van herkomst, waar zij uiteraard niet werd of kon worden behandeld. Dat verzoekster haar vertrouwen heeft gesteld in de therapeut die haar thans regelmatig opvolgt. Dat die relatie uiteraard een relatie intuitu personae is die zomaar niet kan worden vervangen of gewisseld worden. Dat een gelijkaardige relatie en behandeling niet kan worden opgestart in het land van herkomst, waar de psychische therapie bijna onbestaande is en alleszins niet concreet ter beschikking staat voor verzoekster. Dat het feit dat verzoekster het land heeft verlaten waar haar trauma was gegroeid ook niet vreemd is aan het feit dat verzoekster thans positief reageert op haar behandeling en er concreet aan meewerkt. Dat het psychologisch evenwicht van verzoekster niet alleen ten voordele van verzoekster valt, doch ook ten voordele van de opvoeding van het 8 jarige kind [A.], dat tot hertoe zijn moeder vaak niet beschikbaar kon vinden. Dat deze ziekte in het land van herkomst niet kan worden verzorgd en dat mijn cliënte alleszins geen toegang heeft tot de nodige zorgen waarvan zij thans in België geniet." Dat verzoekende partij derhalve duidelijk verwees naar de vertrouwen relatie die absoluut noodzakelijk tussen een patiënt die een nood aan psychische therapie vertoont en de behandelende therapeut en naar de onmogelijkheid dit vertrouwen terug te vinden in BOSNIË HEZEGOVINA, vermits haar trauma voortvloeide uit de belevenissen die zij daar had opgelopen; Er dient te worden vastgesteld dat de beslissing hierop niet antwoordt en dat evenmin dit argument in waardering genomen werd door de Arts Ambtenaar "Dr Van DOOREN"; Dat bijkomend dient te worden opgemerkt dat deze dokter niet kan worden geïdentificeerd vermis niet eens een voornaam vermeld wordt, daar waar blijkt uit de website van de Orde van de Geneesheren dat minstens twee dokters met die naam vermeld worden; (...).Er dient te worden vastgesteld dat noch de motivatie van de beslissing, noch de Arts-adviseur een reden geeft waarom het argument met betrekking tot de "therapeutische band" die als noodzakelijk voorgesteld werd door verzoekende partij, vooreerst niet in overweging genomen werd, verder niet kon in aanmerking komen en niet kon worden weerhouden om de aanvraag gegrond te verklaren; Dat deze vaststelling reeds voldoende is om de beslissing te vernietigen; Dat verder dient te worden vastgesteld dat geen van beide artsen die de naam VAN DOREN dragen,

specialisten zijn inzake psychische aandoeningen; Dat evenwel kan worden aangenomen dat het ook voor artsen" algemene geneeskunde" bekend staat dat de therapeutische band als centraal dient te worden beschouwd in het kader van de behandeling van een psychische aandoening; (...).Dat de behandelende therapeut het volgende attest heeft laten geworden, dat volkomen eensluidend blijkt: (...).Dat de vraag zich in casu ook stelt of de Arts -adviseur in kennis gesteld werd van alle elementen die bij het inleidend verzoek waren voorgelegd; De concrete situatie van verzoekende partij, met al de componenten werd niet onderzocht, bovendien werd er geen rekening gehouden met alle voorgelegde materiële elementen; De beslissing is derhalve niet wettig gemotiveerd en schendt de aangehaalde middelen; Dat deze vaststelling op zich reeds volstaat om de beslissing nietig te verklaren; Verder dient te worden vastgesteld worden dat de conclusie van de ARTS AMBTENAAR niet steunt op voldoende pertinente gegevens, wat betreft de beschikbaarheid van de nodige zorgen die verzoekende partij nodig heeft; Verder dient te worden opgemerkt dat de Arts ivm het onderzoek naar de beschikbaarheid van de nodige zorgen, blijkbaar geen eigen en persoonlijk onderzoek geleid heeft, doch gebruik heeft gemaakt van de informatie die reeds toegevoegd was aan het administratief dossier van verzoekende partij; Dat deze informatie echter niet aan verzoekende partij medegedeeld werd; At er ook geen referenties vermeld worden die de mogelijkheid zouden bieden, deze informatie na te gaan; Dat noch de Raad , noch de raadsman van verzoekende partij bijgevolg uit de lezing van de bestreden beslissing kunnen afleiden waarop de oordeelsvorming van de Ambtenaar van de DVZ en van de ARTS-Ambtenaar nopens de aandoening van verzoekende partij en de behandelbaarheid in Bosnië Herzegovina gegrond is; Dat uit persoonlijke opzoekingen van verzoekende partij , minstens prima facie blijkt dat de informatie waarvan gezegd wordt dat het op een ongepubliceerd verslag van "INTERNATIONAL SOS" zou steunen , minstens heel partijdig voorgesteld wordt; Dat wat betreft INTERNATIONAL SOS , het volgende kan worden teruggevonden, op de eigen website van deze organisatie: (...).Dat hieruit kan worden afgeleid dat INTERNATIONAL SOS een commerciële onderneming is die een netwerk van eigen klinieken en zorgen heeft uitgewerkt, precies in gebieden waar de Westerse standaard NIET BESCHIKBAAR IS! De "verzekering" die gegeven wordt is uiteraard betalend; Immers is ook reeds de toegang tot de info ivm het gekozen land ondergeschikt aan een inloggen, dus niet Vrij toegankelijk; Dat de bewering dat verzoekende partij zou kunnen worden behandeld in de volgende centra Health Care Centre "Vrazova8 CMZ, Vrazova 11, 71000 Sarajevo • Health Care Centra "Vogosca" CMZ, Igmanska 52, 71320 Vogosca Ambulante opvolging alsook hospitalisatie is mogelijk in o "Or. Abdulah Naleas., Kranjceviceva 12. Sarajevo 71000 o Psychiatry department KCUS, Bolnicka 25. 71000 Sarajevo o Psychiatrie HospIal.Jagomir", Nahorevska 190, 71000 Sarajevo op geen pertinente gegevens steunt en absoluut geen voldoende waarborg bied dat verzoekende partij die geen lid is van INTERNATIONAL SOS , in deze klinieken zou kunnen behandeld worden; Verder dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij het recht beroofd wordt de informatie die ter ondersteuning van de beslissing te kunnen raadplegen, vermits de informatie niet in bijlage gevoegd wordt, niet op internet te consulteren is doch uit interne gegevensmappen voortvloeit; De verzoekende partij en de Raad zijn derhalve niet in staat deze informatie na te gaan en voor verzoekende partij houdt dit in dat zij uit de beslissing niet kan begrijpen waarop de beslissing steunt om te stellen dat de behandeling "beschikbaar" zou zijn , daar waar zij over tegenovergestelde informatie beschikt en houdt dit tevens in dat de Raad geen controle kan oefenen; Dat de informatiebronnen niet te verifiëren zijn zodat hierbij ook artikel 32 van de Grondwet geschonden wordt. Dat verzoekende partij hierbij eveneens beroofd wordt van het recht tot een effectief beroepsmogelijkheid in de zin van artikel 13 van EVRM. De verwerende partij laat inderdaad geen beroep mogelijk, vermits verzoekende partij niet in staat is haar verweer voor te leggen ivm met essentiële elementen die de beslissing zouden ondersteunen en die te kunnen weerleggen; De beslissing schendt derhalve nogmaals de aangevoerde middelen. Verder stelt de beslissing: (...).De beslissing stelt dus verder dar de nodige behandeling "TOEGANKELIJK" zou zijn in BOSNIË: Vooreerst dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van de argumentatie van verzoekende partij heel ondergeschikt blijkt, daar verzoekende partij zich omwille van het gebrek aan informatie ivm de beschikbaarheid, reeds in de onmogelijkheid verkeerde om zich efficiënt te verdedigen; Evenmin wordt de informatie waarop de beslissing steunt medegedeeld of minstens een website waar de informatie zou kunnen worden teruggevonden; De motivering aan de hand van algemene info is slechts een "samenvatting" die gemaakt wordt door de ambtenaar die de beslissing trof en is geenszins de originele bron waar de informatie kan worden nagegaan, en meer bepaald de pertinentie van de informatie tav het persoonlijk geval van verzoekende partij; - de informatie van de verwerende partij laat niet toe te stellen dat de nodige zorgen toegankelijk en beschikbaar zouden zijn, de verwerende partij baseert zich op hypothesen, niet op de praktijk en heeft niet voldoende nagegaan, in het specifiek geval van verzoekende partijen of de nodige zorgen voldoende beschikbaar en toegankelijk waren; de informatie van de verzoekende partij bewijst eerder het tegendeel De beslissing die op basis hiervan getroffen werd schendt de aangehaalde middelen en in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht die op de administratie berust; De beslissing werd niet op basis van een ernstig onderzoek getroffen hetgeen de

zorgvuldigheidsplicht schendt; Derhalve kan niet met zekerheid worden vastgesteld worden dat artikel 3 EVRM niet zou zijn geschonden in geval van uitwijzing naar BOSNIE. De getroffen beslissing schendt derhalve de aangehaalde middelen."

2.2. Verzoekster betoogt dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat zij lijdt aan een aandoening die een reëel risico voor haar leven of fysieke integriteit zou kunnen inhouden, doch dat deze behandeling beschikbaar is in Bosnië-Herzegovina. Daardoor wordt geen rekening gehouden met haar zware psychologische problemen, die hun oorsprong vinden in het land van herkomst. Hiermee werd geen rekening gehouden in het onderzoek door de arts-ambtenaar. Die dokter is bovendien niet volledig identificeerbaar, nu zijn voornaam niet wordt medegedeeld. De ambtenaar-geneesheer was geen specialist inzake psychische aandoeningen. Verzoekster betwist ook de vaststelling dat ze zich zou kunnen laten behandelen in Bosnië-Herzegovina, aangezien voor de centra waarvan sprake, vereist is dat men lid is van International SOS, hetgeen niet gratis is. De informatie waarop de bestreden beslissing steunt is evenmin vrij te vinden op het internet.

2.3. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster geen reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien de behandeling ook beschikbaar is in Bosnië-Herzegovina. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing naar het systeem van sociale zekerheid verwezen, zoals dat thans in Bosnië-Herzegovina geldt: er bestaat een universele ziekteverzekering die de hele bevolking dekt, de overheid betaalt de bijdragen, patiënten moeten een klein deel van de kosten betalen, de zorgen zijn gratis voor mensen die een sociale bijstandsverzekering ontvangen, eveneens is er mantelzorg voorzien, en daarnaast is een sociale bijstandsverzekering, die ook geldt voor terugkeerders die niet over de minimale financiële middelen beschikken om in hun basisbehoeften te voorzien.

2.4. Verzoekster betwist het motief over de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst niet. Zij stelt enkel dat de informatie waarop het advies van de ambtenaar-geneesheer zich steunt, niet geheel voor haar toegankelijk is, waaruit zij meteen de foutieve gevolgtrekking maakt dat derhalve ook de medische zorgen voor haar niet toegankelijk zouden zijn. Verzoekster beperkt zich daarbij tot het opwerpen van loutere veronderstellingen, die niet van aard zijn de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen dat de medische zorgen wel degelijk beschikbaar en toegankelijk zijn, te weerleggen.

2.5. De informatie waarop de bestreden beslissing en het advies van de ambtenaar-geneesheer steunen, bevindt zich in het administratief dossier. Die informatie is aldus kenbaar door de verzoekende partij en voldoet aan de vereisten inzake de formele motiveringsplicht. Er is niet vereist dat de professionele informatie waarop de ambtenaar-geneesheer zich steunt vrij consulteerbaar zou zijn op het internet.

2.6. De informatie waarop de bestreden beslissing steunt betreft: Country Fact Sheet opgesteld door het IOM, een "request form" met antwoord van de Nederlandse immigratie- en naturalisatiedienst, waar melding wordt gemaakt van de mogelijkheden voor ambulante psychiatrische behandeling in Bosnië-Herzegovina. Daar naast verwijst de ambtenaar-geneesheer naar informatie uit de MedCOI-databank, meer bepaald informatie van International SOS. Het is niet omdat verzoekster die informatie niet zelf op het internet kan opzoeken (aangezien het om professionele informatie gaat), dat die minder geldig zou zijn. De informatie waarop het advies gebaseerd is, bevindt zich in het administratief dossier.

2.7. Evenmin vereist de vreemdelingenwet dat de ambtenaar-geneesheer een specialist dient te zijn. Er is geen reden dat de ambtenaar-geneesheer de door verzoeker voorgelegde attesten van psychologen niet zou kunnen beoordelen. Bovendien ontkent de ambtenaar-geneesheer de strekking van deze adviezen niet, doch stelt dat verzoekster deze zorgen kan ontvangen in haar land.

2.8. Met betrekking tot het bestaan van een vertrouwensrelatie met verzoeksters behandelend psychotherapeut motiveert de bestreden beslissing dat een dergelijke vertrouwensband niet onder de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt. Er is enkel vereist dat de medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC